

تنها مسیر(راهبرد اصلی در نظام تربیت دینی)-۲۱

پناهیان: پاسخ خدا به ۷ شبانه روز طلب مغفرت: «باید از همان راهی که گفته‌ام بباید»/ راه: پذیرش برتری ولی‌الله/ معلوم نیست با .۰۰۰۶ سال عبادت، نفس ذلیل خدا شده باشد/ پذیرش برتری ولی خدا لازم است

حاجت‌الاسلام و المسلمين پناهیان، شباهی‌های ماه مبارک رمضان در اولین ساعات بامداد(حدود ساعت ۲۴) در مسجد امام صادق(ع)-جنب میدان فلسطین، به مدت ۳۰ شب و با موضوع «تنها مسیر(راهبرد اصلی در نظام تربیت دینی)» سخنرانی می‌کند و پایان بخش برنامه شباهی‌این مسجد، دقایقی مذاхی و سپس مناجات حاجت‌الاسلام علیرضا پناهیان از ساعت ۱ تا ۳:۰۱ بامداد است. در ادامه گزیده‌ای از مباحث مطرح شده در بیست و یکمین جلسه را می‌خوانید:

پاسخ خدا به عابد بنی اسرائیل: «باید از همان راهی که گفته‌ام بباید»

- ماه رمضان ماه مغفرت است و به فرموده رسول خدا(ص) بدخت کسی است که در این ماه از مغفرت خداوند محروم شود. همه مشتاق‌اند که حداکثر استفاده از این ماه و شباهی‌آن را داشته باشند. اگر کسی در این ماه از اجابت پروردگار عالم محروم شود، به این سادگی‌ها راه نجات پیدا نخواهد کرد. برای استفاده بیشتر از این ماه باعظمت و برای اینکه به اهمیت راه و مسیری که باید در پیش بگیریم، بیشتر پی‌بیریم، به این روایت توجه بفرمایید.

- امام صادق(ع) می‌فرماید: یکی از علمای بزرگ بنی اسرائیل، به حدی خدا را عبادت کرد که مانند خلال، ضعیف و باریک شده بود. خداوند از طریق وحی به پیغمبر آن زمان فرمان داد که به او بگو: به عزّت و جلال و جبروتیم سوگند که: اگر آن قدر مرا عبادت کنی که بدننت آب شود- مانند پیه که در اثر حرارت در دیگ ذوب می‌شود- این اطاعت و عبادت را از تو قبول نمی‌کنم مگر آنکه از همان راه و بابی که من دستور داده‌ام به سوی من بیایی؛ إِنَّ حَبْرًا مِنْ أَحْبَارِ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَبْدَ اللَّهِ حَتَّىٰ صَارَ مِثْلَ الْخِلَالِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْنِي نَبِيٌّ مِنْ أَنْبِيَائِهِ فِي زَمَانِهِ قُلْ لَهُ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي وَجَبَرُوتِي لَوْ أَنِّكَ عَبْدَتِنِي حَتَّىٰ تَذُوبَ كَمَا تَذُوبُ الْأَلْيَةُ فِي الْقِدْرِ مَا قَبِيلَتُ مِنْكَ حَتَّىٰ تَأْتِيَنِي مِنَ الْبَابِ الَّذِي أَمْرُتُكَ (ثواب الاعمال و عقاب الاعمال/ ۲۰۳).

پاسخ خدا به ۷ شبانه روز طلب مغفرت: «باید از همان راهی که گفته‌ام بباید»/ راه: پذیرش برتری ولی‌الله

- امام صادق(ع) در روایت دیگری می‌فرمایند: حضرت موسی(ع) از کنار مردی عبور کردند، دیدند دستش را در خانه خدا به عبادت بالا بردند. از او عبور کردند. بعد از یک هفته دوباره دیدند دست او در خانه خدا بالا است. حضرت موسی(ع) صدای زدنده خدایا این بنده تو است که دستش را به سمت تو بالا گرفته است و از تو حاجتی دارد. هفت روز است که از تو مغفرت می‌خواهد. اما هنوز جوابش را نداده‌ای. خداوند وحی فرستاد که ای موسی! اگر آن قدر دعا کند که دستهایش قطع شود، یا زبانش قطع شود، من جوابش را نمی‌دهم مگر از آن دری که به او گفته‌ام بباید؛ مَرْ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ عِبْرَجَلٍ وَ هُوَ رَافِعٌ يَدَهُ إِلَى السَّمَاءِ يَدْعُ اللَّهَ فَانْطَلَقَ مُوسَى فِي حاجتِهِ فَبَاتَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ وَ هُوَ رَافِعٌ يَدَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ يَا رَبَّ هَذَا عَبْدُكَ رَافِعٌ يَدَهُ إِلَيْهِ إِلَيْكَ يَسْأَلُكَ حاجتَهُ وَ يَسْأَلُكَ الْمَغْفِرَةَ مُنْذُ سَبْعَةِ أَيَّامٍ لَا تَسْتَجِيبُ لَهُ قَالَ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ يَا مُوسَى لَوْ دَعَانِي حَتَّىٰ يَسْقُطَ يَدَاهُ أَوْ يَنْقُطَ لِسَانُهُ مَا اسْتَجَبْتُ لَهُ حَتَّىٰ يَأْتِيَنِي مِنَ الْبَابِ الَّذِي أَمْرُتُهُ (المحاسن/ ۲۲۴/ ۱)

- آن راه و بابی که باید از آن راه خدا را عبادت کنیم و الا هر چه که عبادت کنیم، نتیجه نمی‌گیرد کدام باب است؟ آن درب چیست و کجاست؟ که اگر از آن وارد نشوی، هر کاری هم انجام دهی، شما را تحويل نمی‌گیرند ولی اگر از راه آن وارد بشوی به اشاره‌ای تو را می‌بخشنند. هر دو مطلب را باید قبول کرد. دقت و صفاتی باطن نیاز دارد.

امام صادق(ع): نفست را با پذیرش فرمان مافوق ذلیل کن

- امام صادق(ع) می‌فرمایند: نفس خودت را ذلیل کن با تحمل فرمان کسی که به عنوان مافوق تو، با تو مخالفت می‌کند و کسی که نسبت به تو برتری دارد و تو اقرار کرده‌ای به فضل او برای اینکه با او مخالفت نکنی؛ **ذلِّ نَفْسَكَ بِإِحْتِمَالٍ مَّنْ خَالَفَكَ مِمْنُ هُوَ فَوْقَكَ وَ مَنْ لَهُ الْفَضْلُ عَلَيْكَ فَإِنَّمَا أَقْرَرْتَ بِفَضْلِهِ لِئَلَّا تُخَالِفَهُ** (کافی/۱۵/۵۵۴).
- این مافوق می‌تواند پدر و مادر در محیط خانه، فرمانده در محیط پادگان، ریس شما در اداره و .... باشد. این حدیث می‌تواند در فلسفه اخلاق جای داشته باشد؛ نه اینکه صرفاً یک گزاره اخلاقی باشد. چون بیان می‌کند برای اینکه به خدا بررسی، نفس تو باید ذلیل شود.
- البته روشی است که پذیرش فرمان ما فوق، تا جایی است که مخالف دستور خدا نباشد؛ همانطور که در قرآن کریم، این مطلب در مورد پدر و مادر بیان شده است. ([عنکبوت/۸](#) و [لقمان/۱۵](#))

باید با هوای نفس مبارزه کنیم تا ذلیل خدا شویم، و به خدا برسیم/معلوم نیست با . . . عسال عبادت، نفس ذلیل خدا شده باشد

- برای اینکه به جایی بررسی، نفس تو باید ذلیل شود. برای ذلیل شدن نفس باید با آن مبارزه و مخالفت کرد. برای مبارزه و مخالفت با نفس باید فرمان مافوق وجود داشته باشد. تنها مسیر این است و انسان مجبور به مبارزه با هوای نفس است. انسان باید مبارزه با هوای نفس بکند تا ذلیل خدا شود و بتواند به خدا برسد. امکان ندارد یک آدم متکبر- تاوقتی که متکبر است- به خدا برسد. راه رسیدن به خدا تذلل است. یعنی «من» باید داشته باشی تا بتوانی به خدا بررسی.
- اما غالباً اگر نفس انسان با خدا تمها باشد، انگار کم کم پُررو می‌شود و برای خودش مقام و جایگاهی در نظر می‌گیرد و «من» او در مقابل خدا از بین نمی‌رود. لذا معلوم نیست در اثر ارتباط مستقیم با خدا، تذلل در مقابل خدا حاصل شود. اینکه عبادت شش هزار ساله ابليس نابود می‌شود، پیامش این است که اگر شش هزار سال هم مستقیم خدا را عبادت کنی، معلوم نیست نفس در اثر این عبادت، ذلیل خدا شده باشد.

اهمیت ذلیل خدا شدن /«ذلیل خدا بودن» علت انتخاب شدن موسی(ع) برای صحبت با خدا

- در مورد اهمیت ذلیل شدن نفس در مقابل خدا می‌توان به این روایت اشاره کرد که امام باقر(ع) فرمود: خداوند تبارک و تعالیٰ به موسی(ع) وحی فرستاد: آیا می‌دانی چرا از میان همه مردم تو را برای سخن گفتن با خودم برگزیدم؟ موسی(ع) عرض کرد: پروردگارا، نه نمی‌دانم، خداوند فرمود: من بندگانم را زیر و رو کردم (آزمایش نمودم) و در میان آنها ذلیل تر و خاکساتر و فروتن تر از تو نسبت به خود ندیدم، ای موسی برای اینکه چون تو از نماز فارغ می‌شوی، روی خود را بر خاک می‌نهی. یعنی اظهار کوچکی و ناچیزی می‌نمایی؛ **أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِلَيْ مُوسَى عَ أَنْ يَا مُوسَى أَتَدْرِي لِمَ اصْطَفَيْتَنِي بِكَلَامِي دُونَ خَلْقِي قَالَ يَا رَبَّ وَ لِمَ ذَاكَ قَالَ فَأَوْحَى اللَّهُ تَبارَكَ وَ تَعَالَى إِلَيْهِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي قَلَبْتُ عِيَادِي ظَهِرًا لِيَطْنِ فَلَمْ أَجِدْ فِيهِمْ أَحَدًا أَدَلَّ لِي نَفْسًا مِنْكَ يَا مُوسَى إِنَّكَ إِذَا صَلَّيْتَ وَضَعْتَ خَدَّكَ عَلَى التُّرَابِ** (کافی/۲/۱۲۳).

«پذیرش برتری ولی‌الله»، راه ذلیل خدا شدن / باید قبول کنی ولی‌خدا از تو برتر است

- راه چیست؟ اگر من بخواهم به خدای متکبر راه پیدا کنم، باید متذلل شوم. فلسفه مبارزه با نفس این است که نفس را خوب زمین بزنی و وقتی می‌خواهی این کار را بکنی، خداوند ولی‌خودش را معرفی می‌کند و تو باید قبول کنی که او از تو برتر است. به غیر از پذیرش برتری او بر خودت، باید دستورات خدا را نیز از او دریافت کنی و دستوراتی که خوش می‌گوید را هم مانند دستورات خدا پذیری.
- اینکه خداوند می‌فرماید اگر کسی آنقدر دستش را در خانه من دراز کند که دست‌هایش بشکند یا زبانش قطع شود؛ یا اگر آنقدر عبادت کند که مانند پیه داخل دیگ، آب شود اگر از راهی که من گفته‌ام نرفته باشند؛ قبول نمی‌کنم، این راه همان راه ولایت است که باید از آن طریق دستور خدا را دریافت کرد.

علت هلاکت ابليس، تکبر به ولی‌الله/ علت بخشش آدم(ع)، تواضع به ولی‌الله

- امام حسن عسکری(ع) از قول پیامبر اکرم(ص) فرمودند که: «ابليس، خدا را معصیت کرد و هلاک شد چون معصیت او همراه با تکبر نسبت به حضرت آدم بود و حضرت آدم، خدا را معصیت کرد ولی سالم ماند و هلاک نشد چون معصیت خودش را با تکبر بر پیامبر اسلام(ص) و اهل‌بیت(ع) همراه نکرد. و این سخن خدا است که ای آدم! ابليس در تو، مرا عصیان کرد و نسبت به تو تکبر نشان داد و هلاک شد. اگر نسبت به تو با دستور من تواضع می‌کرد، رستگار می‌شد چه رستگارشدنی! و تو مرا با خوردن از شجره، معصیت کردی و با تواضع در مقابل محمد و آل محمد(ص) به تمام رستگاری می‌رسی؛ عَصَى اللَّهَ إِبْلِيسُ، فَهَلَكَ لِمَا كَانَ مَعْصِيَتُهُ بِالْكِبْرِ عَلَى آدَمَ وَ عَصَى اللَّهَ آدَمُ بِأَكْلِ الشَّجَرَةِ، فَسَلِمَ وَ لَمْ يَهْلِكْ لِمَا لَمْ يُقَارِنْ بِمَعْصِيَتِهِ التَّكْبِيرَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اللَّهُ الطَّبِيعَيْنِ، وَ ذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لَهُ: «يَا آدَمَ عَصَانِي فِيكَ إِبْلِيسُ، وَ تَكَبَّرَ عَلَيْكَ فَهَلَكَ، وَ لَوْ تَوَاضَعْ لَكَ بِأَمْرِي، وَ عَظَمَ عِزَّ جَلَالِي لِأَفْلَحَ كُلُّ الْفَلَاحِ كَمَا أَفْلَحْتَ، وَ أَنْتَ عَصَيْتَنِي بِأَكْلِ الشَّجَرَةِ، وَ بِالتَّوَاضُعِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ تُفْلِحُ كُلُّ الْفَلَاحِ» (احتجاج طبرسی/ ۵۳/ ۱)

شب قدر، شب عذرخواهی از امام زمان(عج) است / پذیرفته شدن توبه ما منوط به جلب رضایت امام زمان(عج) است

- شب قدر، شب عذرخواهی از امام زمان(عج) است. پذیرفته شدن توبه ما هم منوط به جلب رضایت امام زمان(عج) است. در شب قدر پرونده ما را به دست امام زمان(عج) می‌دهند همان‌طور که در روز قیامت پرونده اعمال را به دست حضرت امیرالمؤمنین(ع) می‌دهند.

- پیامبر اکرم(ص) خطاب به اصحابشان می‌فرمایند: «به شب قدر ایمان بیاورید که آن مخصوص علی بن ابی طالب و یازده فرزند او (بعد از من) می‌باشد؛ آمُنُوا بِإِيمَانِ الْقَدْرِ إِنَّهَا تَكُونُ – لِعَلَى بُنْ أَبِي طَالِبٍ وَ لِوُلُودِهِ الْأَحَدَ عَشَرَ مِنْ بَعْدِي» (کافی/ ۱/ ۵۳۳).

اگر شهوترانی زشت است، چون انسان هر کاری دلش خواسته انجام داده، نماز بی‌ولایت نیز به همین دلیل زشت است

- اگر شهوترانی و فساد و گناه به این دلیل که انسان هر کاری دلش خواسته انجام داده است - کار زشتی محسوب می‌شود، نماز بی‌ولایت هم زشت است چون انسان هر کاری که دلش خواسته انجام داده است. اتفاقاً نمازخوان‌های بی‌ولایت جنایت‌هایی را انجام داده‌اند که کفار هم آن کارها را نکرده‌اند. کفار وقتی با پیامبر می‌جنگیدند حرمت اسرای سپاه اسلام را نگاه می‌داشتند ولی نمازخوان‌های بی‌ولایت در کربلا حرمت بچه‌های خردسال امام حسین(ع) را هم نگه نداشتند...

